Ročník XI. — Číslo 36. Kvasilov dne 22. září 1936.

Opłata pocztowa uiszcz. ryczałtem. 35 gr.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Kdo si myslí, že může ve všem spoléhati pouze na sebe — mýlí se velmi.
Kdo však jest přesvědčen, že se jiní nemohou obejíti bez něho—mýlí se ještě více.
La Rochefoucauld.

Společenká činnost.

Jsou různá zaměstnání, jimiž si lidé u nás krátí čas a dobývají živobytí; a tu, po jistých zkušenostech se ukázalo, že zaměstnání, označené v čele tohoto článku, čili práce pro společné dobro nepatří mezi ty vynosné živnosti. A přece někdo se i takovému nevděčnému zaměstnání musí věnovat a přispívat k takové práci měl by aneb konec konců musí každý. Jest velice na omylu kdo myslí, že si nemusí připustit pražádnou starost o společné zájmy svého okolí, že se může sobecky zahrabat jen do svých záležitostí a vedle — třeba ať tráva neroste. Tak rozvažovat může pouze člověk nevědomý a tupý, každý jiný musí vědět, že kdo užívá vymoženosti civilisace, musí také něčím na ní přispět, aneb alespoň být nápomocen těm, kteří této civilisaci a pokroku razí cestu.

Základní myšlenka všech organisací jest, že členové se podřizují jednomu neb několika vůdcům a pak že společně přispívají peněžitými obnosy, jimiž jednotlivci disponují. A tato okolnost jest častokrát příčinou takového zjevu, že získati obyčejně řadové stoupence jisté myšlenky či idee bývá dosti těžko, ale o kandidáty na vůdčí místa, kde to něco nese, nebývá zle. Na vyšší stanoviska ve spolcích nechávají se často volit lidé, kteří se před tím o cíle, jež tento spolek sleduje, vůbec nezajímali a kteří na takové zvolení hledí jak na odměnu za cnostný a boh bojný život na venek a zároveň — jako na patřičné dekorum k jejich skvělému hmotnému postavení. Jiná pak kategorie spolkových hodnostářů jsou chytráci, kteří se nezajímají ani tak o okázalou representaci, ani o spolkovou práci, jako o finanční stránku — zkrátka ti, kteří chtějí ze spolku těžit buď přímo pro sebe, nebo pro své lidi.

A pakli některá organisace měla tu nehodu, že se v čelo její dostali takoví lidé, pak jest činnost její předem ochromena, ba někdy takové volby jsou zároveň pohřebním obřadem spolku. Nemůže se přece zakládat a nemůže existovat spolek, kde by se vytčený jím cíl houževnatě nesledoval a s použitím ba napětím sil všeho členstva nerozpracovávál a kde by se pouze jedna část representace zadarmo blýskala a druha přiživovala. Řadové členstvo když konečně se ideou organisace pronikne, chce vidět činy, chce vidět alespoň nějaké dobré výsledky spojeného úsilí a když vidí, že vlastním cílem má být pouze placení příspěvků a jiná vydání z jedné strany a bezúčelné utrácení spolkových peněz z druhé — tu jeho víra ve prospěšnost sdružení se viklá, zájem o celou věc ochabuje a spolek se pomalu rozpadá.

Vezmeme-li tedy známou sobeckou nevšímavost k společenským věcem mnohých a mnohých našich zdejších krajanů, obtíže formální, pak překážky a intriky, jež se dělají z osobních zájmů, musíme uznati, že nevděčná a nákladná činnost společenská na Volyni stává se přímo nemožnou.

P - - - - l.

Pacifikace Habeše.

V Habeši končí nyní pravidelné období vytrvalých tropických dešťů, které tam trvají vždy od května do září. S koncem dešťů nastává pro italské vojsko v Habeši období nových tažení proti nepodrobeným dosud provinciím v západních krajích, v nichž odboj proti novým vládcům byl posílen nucenou nečinností Italů během dlouhého deštivého počasí.

Připomeňme si v krátkosti nedávnou historii dobytí Habeše. Italské vojsko pronikalo do Habeše dvěma proudy: od severu ze své kolonie Eritreje a z jihovýchodu ze Somalska. Obě tyto armády po několikaměsíčních bojích, vlastně vítězného pochodu, dobyly hlavního města Addis Abeby. Tím byla také válka ukončena. Císař habešský opustil své vojsko a odjel ze země a toto se buď podrobilo Italům aneb rozprchlo do vysokých habešských hor, tvoříce nepravidelné vojenské oddíly.

Krátce po dobytí Addis Abeby nastalo období dešťů, které znemožnilo Italům další akci, neboť proměnilo i tak špatné cesty v říčky a údolí v rozlehlá jezera. Za takových podmínek byly veškeré pohyby italského vojska, jehož hlavní síla je v zmotorisovaných oddílech a v letectvu, zparalisovány a od dalšího dobývání muselo býti upuštěno. Anexe Habeše byla pak formálně provedena prohlášením italského krále císařem habešským (ovšem celé Habeše) a správa nad ní pověřena místokráli maršálu Grazzianimu.

Anexe tato nebyla ještě jinými státy uznána a především nebyla uznána negušem, který nepřestává rozhlašovat, že jest stále ještě panovníkem Habeše, že Italové obsadili jen menší část jeho země, že většina obyvatelstva zůstala mu věrna, že má styky s cizími státy a že za samostatnost Habeše bude bojovat do posledních svých sil. Vyzývá lid, aby se připojil k jeho vojsku a společně s ním se zbraněmi zbavil nepřátel.

Za deštivého počasí utvářely se poměry v Habeši tak, že i v bezprostřední blízkosti hlavního města docházelo k bitkám s lupičskými tlupami, které přepadávaly předměstí Addis Abeby. Na západě, k Hornímu a Modrému Nilu, bují lupičství a ničení majetku hmalů. Dle tvrzení habešských veličin — a přiznávají to i italské zprávy — sídlí o neobsazené dosud západní části Habeše v městě Goré habešská vláda, která má dobré spojení s habešskými zbytky vojska v horách a má stálé styky také s dalekými tlupami poblíže egyptských hranic a u Modrého Nilu.

Tam tedy se určitě provede nápor italských sil. Podle zpráv, které mají denní listy z Addis Abeby, silné transporty vojska vypravují se již denně z Addis Abeby na Západ do provincie Vollega. Mají tam dvojí druh nepřátel. Kmen Gallů, který se nikdy nepodrobil cizím diktátům, byl ve stálém odboji proti habešským vládám a tím méně uznává italský zábor. Gallové jsou tím nebezpečnějším nepřítelem, protože nejsou zkrušeni nouzí jako jiné rozsáhlé kraje habešské, naopak ze svých zásob a z dodávek egyptských mohli karavanám dodávat životní potřeby pro obyvatele, strádající ve vnitrozemí.

Druhým nebezpečným nepřítelem je dedžak Etyl, který okázale tvrdí, že jest vnukem bývalého císaře Menelika. Ten nejen ovládá celé západní oblasti Habeše kolem Godžamu a toku Modrého Nilu, ale má silnou oporu v Kirinu, na samých hranicích Egypta, kde jsou soustředěny živly odbojné a odboj habešský patrně di-

(Dokončení na str. 5.)

Jiří Rebl.

Jen dál!

Jen dál, jen dál, volyňský Čechu,
krok za krokem spěj s duchem času
[vpřed,
krok za krokem i v nejbouřnější chvíli
spěj hrdě vpřed ku vytčenému cíli
a nekloň šíj před překážkami hned!
Spěj stále vpřed jiné za sebou veď
a vůdčí místo třímej bez oddechu;
toť úkol tvůj, volyňský Čechu!
Jsi z národa slavného jména,
jenž světu povždy světlo pravdy nes,
jenž vedl světy k vznešenému cíli,
jenž má v své hrudi nehasnoucí síly
a čestným vůdcem pro ně je i dnes...
Tu čest nám zachoval a nikdy ne-
[pokles!..
To světlo též slavnostně beze vzdechu
nes stále vpřed, volyňský Čechu!
Leč nes je světem ještě dále —
vždyť nové úkoly nám nese doba
[dnes!..
Tož nový „šperk“ připravuj pro své
[syny,
neb nový čas chce vidět nové činy
a nestačí nám slávy předku dnes!..
Vši sílu napni, bys tu slávu vznes
a nezmalátněl v životním svém
[spěchu!..
— To pomni, volyňský náš Čechu!
Jest záhadou co budoucnost nám
[nese: —
zda velikost, zda bídný zánik,
[zmar?...
Zda řídit dovedem v budoucnu svoje
[dráhy?...
Kam ruka osudu přechýlí naše
[váhy?...
Co přáti víc nám bude — pád či
[zdar?!..
Jak přetráví nás žhavý světa var
když v lhostejnosti hledat budem
[těchu?..
— To rozvaž včas, volyňský Čechu!
Nuž, tedy vpřed! spěj, lidé, slávy
[dráhou
a ve své práci přilni k druhu druh!
a snaž se prapor náš nad jiné vznésti,
ne léčkou zisku, lichocením, lestí,
leč prací, cti, jak káže český duch!
V tvé čestné práci dopomůž ti Bůh
a požehnání dejž ti pro útěchu!
— Nuž, k dílu, volyňský náš Čechu!
Nuž, k práci, k dílu napni všechnu
[sílu,
ať zdrtíš svoji lhostejnostní křeč!..
A když i vše již budeš míti v klínu,
tož ještě víc se přičiň, český synu,
ať v rukou mlat máš, pero aneb
[kleč —
leč nezapomeň při tom na svou řeč —
a slávu přineseš pod rodnou stře-
chu!..
— Tvé práci zdar! — Volyňský
[Čechu!

16. září 1936 osudovým dnem lidstva?

Dnešní pokroková — moderní — věda doposud stojí v rozpacích před obrovskou pyramidou v údolí Nilu, která byla zbudována kolem roku 2600 př. Kr., dle plánů ještě starších, které se přičítají Melchistisedechovi nebo Enochovi. Hérodot, většinou velmi dobře dokumentovaný, zanechal nám mnohé podrobnosti o tomto veledíle, které předčí všechny naše moderní práce včetně Suezu, Panamy a vysušení zuyderského jezera. Sto tisíc mužů, vyměňovaných každé tři měsíce, bylo po tři léta zaměstnáno její stavbou, deset let bylo třeba k výstavbě silnice dlážděnými hlazenými kameny, aby po saních mohly býti dopravovány balvany, neboť teprve až tisíc let později Egypťané započali používati vozů.

Pyramida má za základnu čtverec o straně dlouhé 227 metrů, a její výška činí 137 metrů. K umožnění dopravy balvanů až do této výše, byla vybudována zatímní silnice, se značným stoupáním. Přesnost práce je ohromující: balvany, kvádry, až deset metrů dlouhé, zapadají do sebe tak těsně, že není možno mezi ně prostrčiti ani špičku nože! Nejznámější američtí stavební inženýři při posledním zájezdu do Egypta prohlásili, že v naší době nestává žádný stroj nebo odborné dělnictvo, schopné práce podobné přesnosti. Pokud rozbíření pyramidy se týče — za předpokladu, že by někdo chtěl podniknouti dílo tak marné — náklad s tím spojený by si vyžádal tolik času a milionů, je možno směle říci miliard, že je neproveditelným, Farаon Cheops budoval pro věčnost!...

Bylo to r. 820, kdy kalif Al-Mamun, nástupce velkého Harun-al-Rašida, dal příkaz k prokopávání pyramidy, staré více nežli 3000 let. Dílo se setkávalo s naprostým nezdarem, a mělo býti od něho již upuštěno, když jeden z dělníků při ráně špičákem zaslechl dutý zvuk. V práci bylo pokračováno se zvýšenou horlivostí a po nadlidské námaze konečně „dobyvatelé pyramidy“ pronikli chodbami do „kralovské komnaty“, obsahující tolik prázdnou pokladnici — jako symbol plný ironie — neboť skutečné poklady pyramidy nebyly materialistické, a bylo třeba jiných lidí, nežli dělníků a lovců zlata, aby bylo poodhaleno její tajemství, sestávající z nauk! A to nejprve z nauky geometrické, neboť archeologové mohli z rozměrů cs pyramidy zjistiti význam proslaveného čísla „pi“ a to s přesností, kterou nepředčili ani mathematikové moderní! Pokud astronomů se týče, ti zažili překvapení téměř neuvěřitelná! Tak „svatý loket“, základ všeho měření pyramidy, představuje desetimiliontou část

Besídka.

K. Jonáš.

Hlídač rozumu.

Povídka.

I když Jan Šturma mluvil o věci docela obyčejné a všední, vždy v tónu jeho hlasu bylo cosi drásavě karatelského a jízlivého, ano i jeho prudká gesta a chvatné poškubování krkem, jimiž pokaždé výklady své provázel, měly ráz jakési napomínatelské, vtíravé útočnosti. A právě tyto podivné návyky zjednaly mu pověst člověka nepříjemného, jemuž kde kdo se vyhýbal.

Šturma byl si vědom této své vady, a těžce ji nesl. Než on sám pokládal ji za vrozenou a proto neodstranitelnou; jako nelze ohyzdný obličej nijakými prostředky zkrásniti, tak měl za nemožno zjemniti a uhladiti způsob své řeči. A poněvadž byl přesvědčen, že on vlastně trpí takto za vinu, které se nedopustil a za niž tedy není také zodpovědným, zanevřel na celou maloměstskou společnost, dávající mu při každé příležitosti okázale na jevo svou upiatost a nechuť. Cítil neodolatelnou nutnost mstíti se všem těm, kdož úmyslně se ho stranili a jím pohrdali. Vyhledával je schválně a hleděl je raniti slovem právě za takých chvílí, kdy se toho naprosto nenadáli a kdy byli obrany nejméně schopni.

Jedovatý škodolibec se z něho stal, nebezpečný všem, kdož přinuceni byli ať úskokem, ať náhodou nebo nějakou neodvratnou záležitostí několik aspoň slov s ním promluviti...

A přece i tento zavilý člověk našel duši, jež mu byla úplně oddána, jež sledovala každý jeho pokyn s obdivem i nadšením a jíž pranic nevadil příkrý, ostrý tón jeho hlasu.

Seznámil se s ní o jarmarku. Stál tehdy před před svou vysokou rohatinou, ověšenou řadami čepic nejrůznějších forem i velikostí a lákal kolemjdoucí břitkými výkřiky, aby zastavili se před jeho výkladem. Ale všichni ploužili se dál, jakoby zaujati byli čímsi důležitějším a závažnějším a ani pohledem nezavadili o bohatý výběr čepičkářského zboží. — Až najednou přišla útlá žena v kartounových šatech, držící malého chlapce za ruku a zahleděla se pátravě na žebříkovitě stavěnou rohatinu.

„Vyberte si, vyberte!“ vybízel ji hned Šturma, „beztoho už nosí váš synek místo čapky na hlavě košatinu —“

Žena sebou nepatrně trhla a zarděla se až po uši, jakoby se styděla za tak hanlivé upozornění.

„Tak, která by se ti líbila?“ probšeptla za okamžik k hochovi a bezděčně pohladila mu kudrny, rozházené po opáleném čele.

Dítě neodpovídalo. Udivené a skoro až ustrašené jeho oči zíraly do výše a ústa, z nichž svítila řada bílých zoubků, rozčileně, ale bez hlasu se mu pohybovala, a svištivě oddychovala.

Kožešník mezi tím dlouhým bidlem sňal již několik čapek a napiatými prsty je urovnával.

„Tahle mu padne jako ulitá,“ zasmál se náhle a zatřepetal jednou z čepic ženě přímo před obličejem.

V tom okamžiku pohledy obou se setkaly a Šturmovi přetrhl se smích

zemského poloměru, a to s přesností daleko větší našeho metru. Kromě toho, znásobí-li se miliardou „ideální" výška pyramidy — architekty nedokončené — obdrží se jedna setina vzdálenosti slunce od země. „A to ještě nic nám nedokazuje," píše francouzský učenec Barbarin, „že naše číslice je správná!" — Docházíme k úžasnému závěru, uvážíme-li, že lidé, žijící před šestačtyřiceti stoletími, měli o vesmíru přesnější vědomosti, nežli jich dosahujem my s nejdokonalejšími přístroji. Stávala u zasvěcenců na počátku věků jednotná věda, nadlidská, nadpomyslná — jak tvrdí někteří učenci a filosofové — věda, z jejichž zlomků zbyly toliko tradice dnešního lidstva?...

Povšimněme si však toho, co dnes nás aktuálně nejvíce zajímá: vstup do pyramidy je na straně severní a vede celou soustavou chodeb a místností, jejichž všechny rozměry mají hluboký symbolický a prorocký význam. Egyptští kněží nám zůstavili z pečlivosti klíč těchto symbolů, jednotku míry zcela nevyhnutelnou, v předsíni královské komnaty. Je to široký granitový terč, o průměru „svatého loktu" a tloušťky „pyramidního palce". Předpovědi, které tají pyramida, mohou býti sledovány i v proslavené a starobylé „Knize mrtvých".

Vnitřní rozdělení pyramidy obsahuje sestupující chodbu končící podzemní místností, vzestupnou chodbu, spojenou s horizontální chodbou s komnatou královninou; velká galerie vzestupná, s neobyčejně zvýšeným stropem, končí jediným stupněm v předsíni královy komnaty. Tato předsíň má dva průchody, které nutí návštěvníka jíti po čtyřech.

Svažující se chodba symbolisuje počáteční úpadek lidstva a není opatřena daty. Vzestupná chodba započíná r. 1486. př. Kr., datem to vypuzení Židů z Egypta a je ukončena dvěma daty: 4. př. Kr. — t. j. narozenín Krista — a rokem 30. po Kr. — t. j. datem ukřižování Krista. Obrovská délka velké galerie neobsahuje až doposud žádného srozumitelného označení, ale končí se datem: 4. srpen 1914! — Počínaje tímto datem nacházíme ještě 18. leden 1918, založení to sovětské republiky v Rusku, 11. listopad 1918 datum příměří, 11. červenec 1927 — zemětřesení v Jeruzalémě atd. — Důležitý úkaz: první nízký průchod odpovídá přesně válce r. 1914 — druhý nynější krisi jejíž konec je označen: 16. září 1936! — V tento den se započne období, nazvené v „Knize mrtvých": věk jasu — osvěty.

V ustrnutí stojíme nad přesností dat, dat, která egypští velekněží zaznamenali do tajemného nitra Velké pyramidy. — Započíná se dnešním dnem ono „millenium jasu", předpovídané od nejdávnějších dob, ktere bude předcházeti konci tohoto světa?... Nad neznámými tajemstvími přírody mnozí s úsměvem pokrčovali rameny, ale což již v starém Khemu se neříkávalo: — „Letící husa se posmívá krokodýlům, avšak když husa usne na vodě, tu se zase smějí krokodylové!"

„Nár. Pol."

Ženská hlídka.

Zázračné děti.

Každé dítě jest skutečně zázrakem — ale proto nejsou ještě všechny děti „zázračnými" dětmi, ač rodiče, tetičky a dědečkové jsou velmi náchylní věřiti to o nich. „Zázrační" bývají nejčastěji jedináčkové, protože jejich rodiče nemají příležitosti k porovnávání jich s ostatními sourozenci, protože pro ně nemají správného měřítka. Kořenem zla bývá i ješitnost rodičů; vidí ve svém dítku uskutečnění všeho, co by si přáli, a touha, dokázati, že postavili do světa něco zcela mimořádného, je zavádí k přeceňování. Na takové zázračné dítě kladou pak požadavky, které není s to splniti, jimiž pak velmi trpí. Poznání, jak těžké dětství prodělávalo těch málo vskutku zázračných dětí, o kterých víme, mělo by nás varovati, abychom našim miláčkům vnucovali tuto nevděčnou roli.

Rodiče i vychovatelé musí se chrániti před dychtivostí, pěstovati zázračné děti. Děti jsou rostlinky, které musí růsti přirozeně a ne uměle býti vyháněny. Nejpřirozeněji vyvinují se děti mezi sobě rovnými, zase mezi dětmi.

Jako výstrahu si uvědomme, že z dětí, které nám v dětství byly představeny jako zázrak, se jen zřídka stali lidé geniální, slavní a p. Jest daleko důležitější, aby se z dětí staly dobří lidé než ztroskotaní geniové.

B. A.

Dopisy.

Nový kooperativ.

V kol. Novostavce, gminy Buhryň, pov. Revenského, od delšího času chyběl kooperativ, z čehož kořistili židovské obchody, kterých zde bylo až čtyři. Tito za hospodářské výrobky platili málo a za svoje věci požadovali nadmíru veliký úrok. Dík iniciativě a práci několika uvědomělých osob byla zde otevřena odbočka „Rejonovej Gospodarczo Spożywczej Kooperatywy w Równem".

Dne 23. srpna bylo slavnostní posvěcení a otevření tohoto ekonomic-

---

v krku.

Černý zrak útlé ženy sametově měkkými záblesky ho překvapil a zároveň i jaksi rozehřál.

„Jaké máte uhrančivé oči, hoří jako svíčky," prohlesl posléz a čepici pohladil mazlivě na dýnku. „A která vy jste?"

„Vondrová zdejší," odpovídala sotva slyšitelně, divajíc se mu upřeně do tváří.

„A kdo je váš muž?" vyzvídal Šturma s popleteným úsměvem na tenkých, ale pěkně zahnutých ústech.

„Muž, muž?" zakoktala se, „hm, jsem svobodná," doznala na to upřímně, ba s jistou rozhodností.

„A to je váš synek?"

„Je!" přikývla a z hluboka si oddychla.

Kožešník nakrčil čelo a pohodil rameny.

Odmlčeli se. Žena, jakoby ji najednou zamrzelo, že neznámému člověku zpovídala se tak zbytečně, zpřímila hlavu a zaklepala chlaci na ruku. „Půjdeme!" řekla nakysle.

„A čepici nekoupíte?" prohodil kvapně Šturma. „Je pěkná, laciná!" A než mohla tomu Vondrová zabránit, už sňal chlapci starou přikryvku s hlavy a nasadil mu na vlasy novou, jež měla žlutou obrubu a muzikantské „jablíčko" nad blýskavým štítkem.

Žena pohlédla na hocha i kožešníka skoro současně a místo aby odpověděla Šturmovi na otázku, usmála se smutně a zajektala: „Vy mně to máte za zlé, vím. Ale uvažte, že mně bylo tehda sedmnáct roků a že jsem byla ve službě —"

Slova ta pronesla sice trhavě, ale přece s takovou vřelostí, jakoby omlouvala svůj hřích před někým, na kom závisí celý další její život. Kožešník znovu pozvedl k ní oči a opět se jejich pohledy setkaly.

Chtěl honem cosi odvětit, ale krkem protáhlo se mu jen několik roztříštěných zvuků. Teprve za okamžik se opanoval a pravil už souvisle: „A čím se vlastně živíte?"

„Šiju pro lidi. Ale výdělky jsou tu hanebné!"

Šturma zavrzal zuby, popotáhl úzké spodky a rozpačitě počechral si vlasy nad uchem. —

„Jestli umíte šít, mohla byste být u mne. Mám v Robnicích chalupu, kus pole, a to čepičkářství. Beztoho žiju jen tak sám. A pořádek je u mne nevalný, potřeboval bych tam ženské pomoci."

„Vždyť je tu chlapec," namítla horečně, překvapena neočekávanou jeho nabídkou.

„Vezmete ho s sebou!" rozhodl a v návalu čehosi překotného uchytil ženu za pravici.

„Tak přijdu!" svolovala a hlavou vesele pokývla. A bez dlouhých úvah začali se hned dohodovat o podrobnostech.

*

V Robnicích zvířila se všecka veřejnost, když se rozhlásilo, že městský synek a svobodný muž, Jan Šturma, vzal sobě do domácnosti padlou ženštinu i s dítětem. Sám klidný starosta, jakmile o neslýchané události té se dověděl, nadmíru se rozčilil a tak jak byl, v trepkách a pekařské zástěře, chvátal přímo do chalupy Šturmovy, aby sousedovi ještě včas lebku

kého střediska. Na výše uvedenou slavnost přijeli z Rovna, powiatovy starosta p. Kaňský, předseda Dozorčí rady „Rejonowej Gospod. Spożywczej K-wy.“ pan Szempliński, předseda výboru p. Rakovský, ředitel p. Pavenský a představitel „Hurtu“ p. Šepčenko. Slavnostní posvěcení vykonal místní farář p. Arteniuk s církevním chorem; před bohoslužbou přednesl kázaní, v kterém ukázal na veliký význam kooperace. Slavnostní otevření provedl p. powiatowy starosta ve způsobě přestřihnutí stužky, ukázav před tím ve své řeči na veliký význam družstevnictví pro rolníka. Po ukončení slavnosti p. starosta s hostmi na pozvání Výboru zašel do místní školy České matice školské na přichystanou přesnídavku. Po cestě do školy pana starostu zajímal se o stav hospodářství i úrody. Zevní stav budov a hospodářství učinil na pana starostu příjemný dojem. Při občerstvení bylo mluveno společně o mnohých zajímavých problémech hospodářského oboru. Žel, že p. Starosta měl k vyřízení mnoho jiných záležitostí a jen kratičkou chvíli mohl mezi námi býti.

Antonín Křivka.

Kronika.

Utvoření junáckých družin (hufców) práce.

Na zasedání ministerské rady dne 17. t. m. byl přijat návrh dekretu presidenta republiky o službě práce mládeže. Podle návrhu mají býti utvořeny družiny práce pro mládež, hlavně nezaměstnanou. Družiny budou podléhati ministru vojenských věcí. Služba v družinách bude dobrovolná a záležeti bude ve fysické práci pro potřeby obrany státu, neb jeho hospodářských zájmů. Junacké družiny práce budou míti za úkol též zajištění mládeži přípravu pro vojenskou službu, neb pro vojenskou službu pomocnou. Mimo to bude v nich možno nabýti odborných kvalifikací, občanskou výchovu a všeobecnou osvětu.

Služba práce v junackých družinách práce trvati má 2 leta. Přijímán do ní bude mládež obého pohlaví ve věku od 18 do 20 let. Junáci a junáčky obdrží byty, ošacení, stravu a plat.

Nový starosta rovenský.

Novým starostou rovenským byl jmenován p. Bazyli Rogowski, dosavadní starosta częstochowský. Bývalý starosta rovenský p. Adam Kańki byl přidělen do volyňského vojewodského úřadu.

Slavnostní otevření Volyňských Trhů.

VII. Volyňské Trhy byly slavnostně zahájeny dne 13. t. m. p. vojevodou volyňským Józewskim. P. vojevoda byl před výstavištěm uvítán předsedou správy Trhů a presidentem města Rovného p. S. Wołkem, načež si podrobně prohlédl celou výstavu První den navštívilo Trhy kolem 25.000 lidí.

Madrid je téměř úplně obklíčen.

Vládní zprávy španělské oznamují, že republikánské vojsko i miliční oddíly kladou odpor nepřátelským útokům vzbouřenců jak na frontě u Oviedа, tak i u Talavery, na cestě vedoucí do Madridu. Z Madridu byly poslány posily na frontu u Talavery. Vládní zprávy hlásí dále, že se šíří revolta proti vzbouřencům mezi domorodci ve španělském Maroku, hlavně v Melille.

Naproti tomu hlásí vzbouřenci, že generál Mola pokračuje na cestě k Bilbao, od něhož je vzdálen jen 40 km a zahájil systematickou blokádu města. Po dobytí Oria povede nyní útok na Zarauz a Zumavu. Generál Franco se prý chystá se zesílenými oddíly o 25.000 mužích na rychlou pomoc kadetům, obklíčeným v Alcazaru v Toledu. Je prý 60 km od Madridu.

Zbytek obhájců Alcazaru dosud vzdoruje.

Vyhození Alcazaru (památný zámek Toledu) do povětří je stále předmětem vzrušených hovorů v celém Španělsku. Tři mohutné dynamitové náboje, položené pod silné zdivo pevnosti, vybuchly v 7.30 hodin ráno. Tlustá hlavní zeď se rázem sesula k zemi. Výbuch byl tak prudký, že velké balvany byly vrhány často do značné vzdálenosti od místa explose. Díky tomu, že civilní obyvatelstvo bylo odesláno pryč, nebyl nikdo létajícími kusy zdiva zasažen. Část obhájců se pokusila o výpad, kdežto zbytek se uchýlil do podzemí, kde dosud klade odpor. Ve sklepeních bylo nalezeno mnoho dětí a odvedeno do bezpečí. Soudí se, že většina žen a starců se ukryla v podzemních sklepeních a že budou zachráněni.

Ministerstvo vnitra vydalo nařízení, podle něhož všichni cizinci, cestující po Španělsku nebo usedlí na španělském území, musejí před úřadům své průkazy. Osoby, které budou označeny za „nežádoucí“, musejí opustiti zemi. Neučiní li tak do neděle 27. září, budou vyvezeny za hranice.

Vichřice na Atlantickém pobřeží.

Uraganu na Atlantickém pobřeží Spojených států amerických padlo dosud za oběť 46 lidských životů. Kromě toho se ještě pohřešuje 67 osob. Na pobřeží delawarském potopil se veliký rybářský parník s posádkou s 42 mužů. Jsou obavy, že celá posádka utonula. Obzvláště veliké škody způsobila bouře na pobřeží marylandském. Uragan dosahuje neslýchané prudkosti. V New Portu zaznamenává rychlost 160 km za hodinu. Podél pobřeží byly strženy celé domy a sklizeň zpustošena.

Likvidace stávek ve Francii.

Nová vlna okupačních stávek, která rozvířila politickou hladinu ve Francii, opadává. Poukazovalo se všeobecně na to, že okupační stávky jsou protiústavní a že vláda Blumova slíbila při svém nastoupení, tedy v době, kdy stávkový ruch byl nejsilnější, že napříště okupační stávky nebudou trpěny. Op raje se o toto prohlášení odmítli zaměstnavatelé vyjednávati se stávkujícími, odmítli též vládní intervenci pokud dělníci neopustí okupované továrny. Nyní došlo k dohodě, při níž obě strany něco slevily. Důležitým jest ujednání, že napříště budou dělnické mzdy pohyblivé a říditi se budou podle pohybu indexu životních potřeb.

---

napravil.

Ale kožešník uvítal ho bodavým výsměchem a na všechny výčitky i domluvy odpovídal mu jen na půl úst: „Co je komu do mých poměrů? Přece mohu mít hospodyni.“

A když starosta konečně mu začal vyhrožovat, že „úředně tu ženskou z města vypoví“, ujal ho Šturma za rameno a zahoukl mu v obličej: „To si rozvážíte, purkmistře! A jestli ne, dojdu k vaší ženě a povím jí všechno, ale dočista všechno o Pavle Rozdrtové.“

Sotva vyřkl toto jméno, starosta se zatřásl a zaklepal svými trepkami o podlahu, jakoby do ní chtěl cosi nehezkého zatlouci. Pak si zhurta odplivl a ubíhal domů.

Od té doby měl Šturma od něho pokoj. Ale i ostatní občanstvo pomalu si zvyklo na cizí hospodyni a přestalo si lámat hlavy obtížnou otázkou, kam až ten svobodný kožešník ve své mrzkosti bídně zabředl. — —

Vondrová zkrátka u Šturmy zůstala a řídila mu nevelkou domácnost, obstarávala polní práci a ve volných chvílích pomáhala mu i sešívat laciné podšívky do jarmarečních čepic.

A byla kožešníkovi oddaná celou svou prostou duší. Zpočátku jaksi jen ze vděčnosti lnula k němu za to, že ujal se jí i jejího vysmívaného dítěte, ale později vděčnost ta změnila se v hlubokou vášeň, jaké je schopna toliko žena, jen po drsných letech ustavičného ponižování nalezla konečně někoho, kdo s ní aspoň lidsky zachází a kdo nevyčítá jí za každým krokem hříchy z divokého mládí.

Šturma byl pyšným na tuto její oddanost a lásku. Nikdy se nenadál, že sejde se jednou s bytostí, které nejen nezošklivil se nepříjemný způsob jeho řečí a trhavá gesta, ale která ke všemu ještě bude spatřovati v něm muže vzácného, vynikajíc ho, zasluhujícího neobmezené úcty a pokorného zbožňování. A hle, zrovna ve chvílích, kdy celý ostatní maloměstský svět nejvíce se ho štítil a pomluvami zahrnoval, připiala se k němu tato žena hezká tichá s jemným smyslem pro všechny jeho náruživosti a se srdcem zlatým, neznajícím podskoku a falše.

(Pokračování.)

Pacifikace Habeše.

(Dokončení ze str. 1.)

rigující. Nové válečné tažení proti habešskému západu už tedy je zahajeno a příznivější počasí nyní umožní, aby italské plány se mohly uskutečnit.

Jisto jest, že se Italům pacifikovati celou Habeš podaří, jenže to potrvá delší dobu. Nedávno prošla denním tiskem zpráva že si něguš koupil v Anglii dům. Snad se zařizuje v Anglii již na trvalo.

Společnost národů bude zasedat.

18. t. m. se v novém paláci zahájilo 93. řádné zasedání Společnosti národů. Mezi hlavními otázkami, o nichž bylo jednáno, jest gdanský incident při návštěvě jednáno, jest gdanský „Leipzig“, lepší praktické provádění Paktu o Společnosti národů a zrušení locarnského paktu následkem německého obsazení Porýní. Dne 21. září se sešlo k řádnému 17. zasedání Shromáždění Společnosti národů. Kromě jiného je na pořadu zákaz dodávek zbraní a valečného materiálu podle ustanovení úmluvy o Společnosti národů a otázka vyrovnání Úmluvy s paktem Kellogovým. Na denním pořádku je též otázka reformy Společnosti národů. V tomto ohledu vyslechlo Shromáždění prohlášení různých vlád a bude jmenovati komisi, která bude koordinovati různé podněty a v příštím zasedání podá Shromáždění zprávu.

Rumunský král do Prahy.

Jak československé, tak i rumunské noviny přinesly zprávu, že Carol II. přijede 27. října do Prahy na slavnosti státního svátku 28 října. Na Hradčanech se upravují již pro vzácnou návštěvu pokoje. Při této návštěvě zastaví se rumunský panovník také na honech, pořádaných na Slovensku. Bude bydlet v zámku býv. majitele Javoriny Hohenloheho. V okolí jsou veliké obory vysoké zvěře, zvláště kamzíků a kozorožců. Současně s rumunským králem přijede prý korunní princ Michal a také jugoslávský princ regent Pavel. Při společné schůzce tří hlav států Malé dohody bude též přítomen ministerský předseda Dr. Hodža.

Sv. Otec přijal 350 uprchlíků ze Španělska.

Mezi nimi bylo množství duchovenstva v čele s biskupy kartagenským, tortoským a vichským. Uprchlíky představil kardinál tajemník Pacelli. Papež Pius XI. byl při vstupu do síně nadšeně pozdravován a přečetl pak projev, který byl vysílán rozhlasem. Sv. Otec pravil, že ho naplňuje bolestí, že jeho synové musí prchati ze Španělska. V pohnutí se obdivuje všem kdo hrdinně trpěli ve jménu Ježíše Krista. S hlubokou bolestí pozoruje Sv. Otec dílo zhouby a zničení, jež se odehrává ve Španělsku. Neznabožská propaganda svedla zástupy, ozbrojila je a vrhá je proti všem institucím božským i lidským. A právě okolnost, že se zloba těchto živlů obrací proti katolické církvi, dokazuje, že jedinou překážkou v jejich ničivé činnosti je křesťanské učení, jemuž vyučuje církev. Poté udělil Sv. Otec všem přítomným požehnání.

Vítězství republikánů ve státě Maine v USA.

Při volbách ve státě Maine dobyli republikáni vítězství a obsadili svým kandidátem úřady guvernéra, senátora a tří členů sněmovny representantů. Volby ve státě Maine byly sledovány v celé Americe i v ostatním světě s velikým zájmem, protože jsou pokládány za známku smýšlení velké části amerického voličstva.

Na výsledek voleb působila přítomnost republikánského kandidáta Landona, který se takřka v poslední minutě objevil na scéně. Kdyby byl tento stát volil proti republikánům, byly by vyhlídky Landonovy povážlivě ohroženy. Stoupenci Landonovi projevují velké nadšeí nad volebními výsledky a prohlašují: Jak dnes smýšlí stát Maine, bude smýšleti celá Amerika.

Různé zprávy.

Nejbohatší rodina na světě.

Podle zpráv japonského berního úřadu rodina Mit-Sui, která patří velké množství významných průmyslových a obchodních podniků, vlastní majetek v ceně 24 miliard yenů. Podle toho je to nejbohatší rodina na světě, počítajíc v to Rotschildy, Morgany a Rockfellery.

Ve stodole u Katovic zahynulo celkem 15 lidí.

Počet obětí, které zahynuly za požáru stodoly v katovickém předměstí, zvýšil se na 15 osob. Za odklizovacích prací našli totiž hasiči kostry dvou dalších lidí bez přístřeší, kteří ve stodole přenocovali.

64.

rozbouřená a tím tíže nesla svoji porážku, protože neznala žádné cesty, kterou by mohla Ninu očistiti a svůj hněv vůči zahradníkovi, jejž jí Nina voćkovala, nasytiti. Pomyšlení, že Nina snad opravdu ji tak ničemně klamala, že byla po straně předmětem posměchu služebnictva, dráždilo každý její nerv a již se jí v hlavě rojily nápady, co počne, jak a koho bude trestati. Arturovo vmíšení se do hovoru považovala za nešapné a nejraději by bývala napřed zahradníka vyhnala a potom se do zámku vrátila, aby také ostatní služebníky po notném výtopku propustila. Ve svém rozhorlení zachovala si však přece tolik sebevlády, že znovu nevybuchla a za chvíli byla v duchu Arturovi vděčna, že obratně ukončil trapný výjev.

„Jsem velice unavena, nejraději bych šla domů,“ pravila mrzutě, sotva zahradník poodešel.

„Ty jsi stále jako mladé děvče ohnivá,“ škádlil ji hrabě. „Již jsem se obával, že se dopustíš něčeho neprozřetelného. Nesmíš tak okázale projevovati svou nechuť k zahradníkovi.“

„Což jsem mu něco udělala?“ ptala se prudce.

„Ale ovšem. Až zchladneš, sama to vycítíš. S tou Ninou je peklo a bude nutno, aby

61

„Hleď, tetinko, jaká rozkošná je to barva,“ upozorňoval tetu na růžový keř. „Ani malíř by nic lepšího nenakreslil.“

„Takové já nikdy nedostanu, do zámku je pěkné růže škoda,“ pokračovala hraběnka ve své zlostné kousavosti, nedívajíc se na zahradníka, jenž stál opodál. Byl ještě hlouběji nahrben, než obyčejně a smutným pohledem těkal po zemi.

„Hraběcí milosti, posílám do zámku, co mám nejlepšího,“ ozval se mírně. „Kam bych růže dával?“

„To víte vy, ale já ne,“ okřikla ho. „Dověděla jsem se dnes, že sice růže posíláte, ale takové špatné, že je nemůže služebnictvo ani dát na stůl.“

„Kdo něco takového hraběcí milosti řekl, lhal,“ hájil se zahradník a jeho hlas se chvěl pohnutím.

„Nina to řekla a ta nelže, rozumíte?“

„Vím, že hraběcí milost je na mne rozhořčena, ale moje čest mi velí, abych se hájil. Mamsel Nina obelhává milostivou vrchnost ve všem, tedy také v tomto.“

„Cože pravíte?“ tázala se prudce a otočivši se k němu, měřila ho sršícím pohledem. „Nina že mne obelhává? To dokážete!“

„Jak ráčíte poroučet. Co jsem pronesl, za to také ručím,“ pravil klidně, neklopě

Drama na moři.

Radiová stanice ve Scoresbysundu v Grónsku zachytila radiovou depeši, ve které se praví, že francouzská expediční loď „Pourquoi pas“ ztroskotala v bouři a potopila se. Celá posádka 30 mužů, mezi nimi také vůdce výpravy dr. Charcot, se utopila až na jednoho muže. Mrtvoly byly vyplaveny na islandském pobřeží. Přesné podrobnosti o tomto námořním dramatu nejsou ještě známy.

Úspěch letecké lodi na trati Azory — Nový York.

Ve čtvrtek o 23. hod. 22. min. středoevropského času přistala letecká loď společnosti Lufhansa „Dornier DO 18 Zephyr“, která vzlétla ve čtvrtek ráno o 1. hod 10 min. s paluby motorové lodi „Schwabenland“ u Horty na Azorských ostrovech, na letišti v New Yorku. Letecká loď urazila trať delší než 4000 km za 22. hodiny 12, minut. Německá Lufhansa je první leteckou společností, která překonala letadlem, vypraveným pro pravidelnou leteckou poštovní službu, severní Atlantický oceán v obtížném směru od východu na západ, totiž z Evropy do Ameriky. Let byl proveden po plánovité přípravě, která si vyžádala několika let.

Přítel zvířat.

Minulý týden plukovník Ewans uspořádal lov na tygra v okolí Bombaye. Dravec byl vystopován a bylo rozhodnuto vlákati ho na místo, lovci vyvolené tím, že ke stromu, stojícímu u stezky, ku které tygr musel přeběhnouti, bude přivázán beránek, vybraný ze stáda ovcí patřících jednomu ze zúčastněných lovců. V ustanovený den lovci byli na čekané. Spatřili skutečně tygra plížiti se ke stromu a podařilo se jim ho zastřeliti. Když chtěli odvázati beránka od stromu jaké bylo jejich překvapení, když na jeho místě nelezli malého pastýře. Na naléhavé otázky plukovníka Ewanse hoch doznal, že má beránka, kterého sám vypěstoval, velmi rád, a proto že se raději sám uvázal na jeho místo, než-li aby jeho čtyřnohého přítele rozsápal tygr.

Hospodářský zpravodaj.

Skrajky chřást a řízky.

Skrajky jsou vzácné krmivo, jak co se týče výživnosti tak i co se týče dobrého účinku na dojnost. Sotva jiné krmivo v hospodářství získané je tak dobré pro dojné krávy jako skrajky, ale jen tehdy, jestli se nimi správně krmí. Pravidlem při krmení skrajky budiž, aby se pozvolna přecházelo ke krmení skrajky; z počátku v prvním týdnu dávat kravám jen málo skrajků a teprv, až si krávy zvyknou na skrajky, mohou jich krávy dostat do sytosti. V prvním týdnu měly by krávy vedle slámy dostat též kousek sena anebo něco jiného výživnějšího krmiva, když nemají dostat skrajků do sytosti. Jinak, kdyby se toho nedbalo, dostaly by krávy průjem, což by mělo za následek, že by ony tak dobře nedojily, jak by po skrajkách dojit měly.

Při krmení zelenými skrajky mělo by se napájet jen čistou vodou, neboť skrajky zelené jsou samy velmi výživným krmivem. Jinak by omaštěný nápoj snadno mohl zaviniti průjem krav krmených zelenými skrajky.

Kdo dbá těchto pravidel, ušetří více skrajků než ten, kdo krmí skrajky tak nešetrně, že krávy mají po celý ten čas průjem, neboť běhavka je vždy známkou špatného trávení a nedokonalého zužitkování potravy.

Ještě více se plýtvá, když se ukládají skrajky na zimu na kyselo, neboť obyčejně mnoho skrajků naložením tím se zkazí a mnoho jich na své jakosti utrpí následkem nesprávného uložení. Pravidly při nakládání skrajků budiž: Při okrajování řepy má se držet více na čistotu a dbát, aby hlína s okrajované řepy nepřišla do skrajků, neboť hlína ta překáží dobrému rozkousání a řádnému zažití potravy té.

Skrajky se mají ku naložení do jam vozit úplně čerstvé, neboť když zavadnou, nedají se už tak dobře ušlapat.

CENY OBILÍ.

Záznam 21.IX. soukromého obchodu— zač kupuje.

Žito	zl. 12.75	za 100 kg	
Pšenice	„ 19 20	„	
Ječmen	„ 14.75	„	
Oves	„ 11.00	„	
Hrečka	„ .—	„	
Proso	„ .—	„	
Řepák	„ 33.50	„	
Hrách	„ .—	„	
Fasole	„ 20.00	„	
Mák	„ 83.00	„	
Jetel	„ 90.00		

62.

zraků.

Jeho klid hraběnku pomátl. Odešla od Niny s pevným přesvědčením, že je sice lehkomyslná, ale jinak dobrá a že není nad ní věrnější služebnice. Sice je výmluvá o francouzské konversaci trochu podivná, ale těšilo ji, že úředníci si Ninu předcházejí a že tedy má výbornou pověst. Tak veliké obvinění nemohla ovšem pominouti a jako by se necítila dost jistou zakřiknout zahradníka, nerozhodně stanula.

„Nech toho, pojď raději se projíti,“ prohodil hrabě netrpělivě.

„Jděte s Arturem napřed, půjdu za vámi. Napřed mi zahradník řekne, co ví o Nině. Povídejte.“

„Dovolila vaše milost mamsel Nině aby pořádala v noci hostiny pro paničky a pány?“ ptal se zahradník, maličko svraštiv čelo.

„Hostiny? Jaké hostiny?“

„V pokoji mamsel Niny jsou dvakrát, někdy také třikrát týdně, večer, když milostivá vrchnost odejde do ložnic, hostiny, při kterých se pijí drahá vína a jedí se lahůdky, které ani na hraběcí stůl nepřijdou. Někdy jsou tam jenom dámy, někdy jenom pánové. A trvá to do jedné i do dvou hodin po půlnoci. Nejlepší zeleninu a ovoce ze zahrady nesní panstvo, ale hosté mamsel Niny.“

63.

„To je zajímavé,“ řekl hrabě, jenž se vrátil a postaviv se vedle hraběnky, zvědavě se díval na zahradníka, na němž pozoroval rozčilení.

„Je to možné?“ vynutila hraběnka těžce. „Kdo to viděl?“

„Ponocný, a viděl jsem to já sám, když jsem za parných dnů chodíval pozdě v noci pouštět vodovod, abychom mohli na trávníky spustiti sprchy.“

„A proč jste, jak bylo vaší povinností, neoznámil to buď mně nebo panu hraběti?“

„Vaše milosti, bál jsem se o chleba. Věděl jsem, jak dovede mamsel Nina všechno zapřít a uprosit a bál jsem se její msty. Když se však o mé postavení jedná a o moji čest, nemohu mlčeti, ať již se se mnou stane cokoliv.“

Hlas se mu třásl pohnutím a bylo viděti, že násilím zdržuje slze.

„Dobře jednáte, ničeho se nebojte,“ připíšil si Artur dříve, než mohla hraběnka něco říci. „Tetinka chtěla vše řádně věděti, a proto se na vás obořila. Mamsel Nina bude ode dneška mlčet a vy budete míti pokoj. Teď nám zavolejte svou dceru, abychom viděli její umění.“

Zahradník se mlčky uklonil a spěchal ke svému bytu. Hraběnka byla ještě všecka

Skrajky se buď ukládají samy pro sebe anebo ve střídajících se vrstvách s řísky: ovšem v řízkách vrstvované skrajky se lépe drží, což zejména platí tehdy, nemohlý-li býti skrajky za zelena do jam navaženy.

Při šlapání skrajků velmi mnoho na tom záleží, aby byly co nejlépe ušlapány proto, jednak aby se tím šlapáním vzduch co možno vypudil, jednak aby vzduch do skrajků nevnikal. Jen tak udrží se skrajky jak ve své barvě tak i v chuti a vůni příjemné.

Dávají-li se skrajky samy pro sebe, je dobře dát na vrch vrstvu řízků, které byvše dobře ušlapány, samy zabráňují přístup vzduchu do skrajků. Zakryjí li se ušlapané skrajky vrstvou hlíny, uzavrou se skrajky před přístupem vzduchu úplně.

Kdo dbá pokynů těchto při ukládání skrajků, ušetří tím mnoho tohoto výtečného krmiva na zimu a docílí chutné krmivo, působící u krav výborně na dobrou dojnost.

I při nakládání řízků třeba pamatovat, že řízky se nejlépe drží tehdy, kdy se dobře — připomínám co nejvíce — ušlapou, a tím se vzduch z nich co možno úplně ušlapán m vypudí.

Z Chmelného trhu.

Žatec, dne 11. září 1936.

Šetření o výsledku sklizně je v proudu, ale zdá se, že posledně uveřejněné odhady budou dosaženy, ne li překročený. Obchod se v prošlém týdnu stá e více rozvíjel a v poslední době byl velmi čilý. Nákupu se zúčastňují všechny chmelařské firmy a přítomní zástupci domácích a cizozemských pivovarů. Podle dosavadního hlášení z venkova je dobrá třetina letošní sklizně na Žatecku již z prvé ruky vykoupena. Ceny za prima zelené chmele zpevnily a o něco se zvýšily. Cenový rámec žateckého chmele všech jakostí pohybuje se od

Kč. 600. — do 935. — za 50 kg.

Vlastníci prima zeleného zboží zvyšují své požadavky a jsou v prodeji zdrženlivější. Závěrečná nálada je přívětivější a pro prima chmel pevná.

. Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnes přes 5 000 centů a 50 kg žateckého chmele letošní sklizně.

V Jugoslavii v Savinské Dolině je polovina sklizně vyprodána za cen 15—26 din. t. j. Kč. 415—720 za 50 kg. V Bačce se česání končí a počáteční ceny pohybují se tam od 10 do 16 din. t. j. Kč. 280—445 za 50 kg,

V Polsku na Volyni je rovněž očesáne a sklizeň se odhaduje na 30 až 32 000 centů. Ceny jsou od 40 do 140 zl. t. j. Kč. 180 až 640 za 50 kg

Ve Spojených státech severoamerických bude sklizeň činit až 250.000 centů proti loňským 380 000 centům. Ve Francii se chmel kazí a v Elsasku nesklidí se možná ani 25.000 centů proti loňským 35.000 centům.

Český odbor Jednoty chmelařské.
v Žatci.

Odhad sklizně chmele.

	1936	1935
	centů po 50 kg	
Československo	250.000	150.000
Německo	195.000	217.000
Jugoslavie	65 000	75 000
Polsko	40 000	43.000
Francie	35.000	47.000
Belgie	15 000	26.000
	600 000	558.000
Anglie	230.000	252 000
U. S. A.	250.000	380 000
Ostatní státy	30.000	30.000
Světová sklizeň	1,110.000	1,220.000
Světová spotřeba	1,150.000	1,100.000

„Č. Chmelař“.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně" spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 5 zl. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.